

In het kader van deze consultatie wil ik op 2 punten reageren: (1) betreft de situatie bij een gemeenschappelijk dak (VvE) met meerdere installaties en meerdere woningen die hinder kunnen ondervinden en (2) de toegenomen complexiteit van de regeling door de vele verbijzonderingen waardoor metingen en mogelijkheden voor beoordelen van bezwaren nauwelijks goed zijn uit te voeren.

(1) In een complex van meerdere appartementen zijn en zullen in de loop van de jaren meerdere warmte- en koudeopwekkende installaties worden geplaatst. De vraag is hoe met het cumulerende effect wordt omgegaan. Het is onwenselijk dat alleen de eersten die een installatie hebben geplaatst geluidruimte hebben en dat degenen die later tot plaatsing van een warmtepomp komen te maken krijgen met de opgave om zorg te dragen voor het beperken van geluidhinder veroorzaakt door de cumulatie van installaties.

Om die reden willen wij als VvE naar analogie van het zoneren van geluidruimte bij bedrijfsterreinen per installatie of cluster van installaties geluidruimte toewijzen - iedere eigenaar krijgt eenzelfde hoeveelheid geluidruimte, bijvoorbeeld 40dB geluidsdruk op 1 meter - waarbij de VvE verantwoordelijk is voor de nog eventueel toe te voegen afscherpende maatregelen. Daarmee wordt bereikt, dat bij de dakranden of de grenzen van terrassen en balkons er een geluidsdruk is van maximaal 35 dB. En dat iedere eigenaar dezelfde rechten heeft, ook als hij/zij pas op een later tijdstip de installatie plaatst.

Dit is een praktische manier om dit in dit soort situaties op te lossen. Dat vraagt wel dat aan de voorkant een installatie aan voorwaarden voldoet en niet dat zoiets pas achteraf door middel van een complexe meting moet worden waargenomen. Bij meerdere installaties op een dak is dat achteraf al helemaal niet meer goed te bepalen, laat staan door een rechter te beoordelen.

(2) Door metingen wordt pas na plaatsing en functioneren van de installatie bepaald - na bezwaren - of een installatie aan de normen voldoet. Nog afgezien van de ingewikkeldheid waarvoor in overleg met de leveranciers is gekozen - het is immers hun belang om hun oudere en te luidruchtige apparaten nog wat langer te blijven verkopen - maakt deze regeling het voor een bezwaarmakende heel lastig om het bezwaar tot gelding te brengen: sociaal ingewikkeld met de burens, technisch complex om uit te voeren en te kunnen accepteren en juridisch moeilijk omdat naast de feitelijkheid van het bezwaar ook het belang van de eigenaar van de installatie dan een rol gaat spelen. Cynisch zou opgemerkt kunnen worden, dat de installateur/leverancier hierbij buiten schot blijft.

Daar komt de omstandigheid bij dat bij een VvE de zaken nog ingewikkelder zijn, omdat er dan sprake is van meerdere installaties die ook nog eens op verschillende momenten zijn en worden geplaatst. Het is dan onmogelijk om een bezwaar in te dienen: tegen wie dan en welke rol spelen dan de oudere installaties die er al jaren staan en geluid produceren?

Kortom: dit is een doodlopende weg. Zorg er voor dat apparaten zelf aan een minimumeis voldoen - bijvoorbeeld 40 dB geluidsdruk op 1 m - houdt de voorwaarde voor tonaliteit eenvoudig en laat de eigenaar van de installatie, of bij meerdere installaties de gezamenlijke eigenaren, verantwoordelijk zijn voor een juiste afscherming van geluid naar de perceelsgrenzen, c.q. de ramen, deuren en balkons/terrassen.